⁊.c.qꝛ nos.de teſta.⁊.c.res.xij.q.j. Glo.tamē in.c
duo ſunt genera.eadem cau.⁊.q. dicit ꝙ clerici ſūt
domini fructuū.ſed intellige ꝙ ſunt domini in be-
ne adminiſtrando ⁊ diſpenſando.nam etiam pro-
babiliter donare poſſunt etiā ſi ſunt prelati regula
res.vt eſt tex.in.c.ceterū.de dona. ſed nō debent
diſſipare vel improbabiliter diſpenſare.Glo.tamē
quā allegat totus mundus diſtinxit ꝑut habeť in
c.preſenti.de offi.ordi.li.vj.dic vt ibi.Sed ego ple
niſſime dixi in repeti.c.cum eſſes.de teſta.vbi teti-
gi hunc articulum ⁊ multos alios ad materiam.et
aliqui tangunt in .c.peruenit.j .xi.proxi. ¶In gl.
in verbo imobilibus.ibi cū certum eſt proprietatē
redire.⁊c.pone exemplū. Legatus ē pure vſufru
ctus.proprietas autē ad certum diem hoc caſu nō
eſt preſtanda cautio.vt.ſ.in.§.plane.alle.in glo.¶In
glo.in verbo pecunias.in fi.ſupple ⁊ non minima.
nam maxima capitis diminutio eſt cum perdit q̄s
ciuitatē ⁊ libertatem. Media cū perdit quis ciuita
tem ⁊ nō libertatem.puta qꝛ ē deportatus. Mini
ma eſt cum mutat ſtatum.qꝛ tranſit in poteſtatem
alterius.nō tamē perdit nec ciuitatem.nec liberta
tem.de quo dicendū.vt inſti.de capi.di. ¶In gl.
fi.glo.iſta nō firmat pedē.ſed ſolū recitat opi.con
trarias.⁊ opi.primā tenuit Pe.ſecūdā vero tenuit
Accur.in.l.vſufructus.C.de vſufru. Alij dicūt ꝙ
debet vſufructus ſequeſtrari.arg.in.l.litib⁹.C.de
agri.⁊ cenſi.li.xj.Hoſti.dicit ꝙ prima opinio eſt cō
munior ſꝫ ſecūda iuſtior.⁊ poſſet teneri media via
ſm̄ cū vt admittatur cautio iuratoria ſꝫ ſi nō vteť ſi
cut bonus vir abdicabiť ab eo vſufructus. Bar.ī
dicta.l.vſufructus.dic ꝙ aut vſufructuari⁹ ē ſuſpe
ctus ⁊ nō ſufficit iuratoria.aut nō eſt ſuſpect⁹ ⁊ ad
mittiť.⁊ hec diſtinctio mihi placet.habet eni maxi
mā equitatē.arg.in.l.ſi fideiuſſor.ff.ſi quis cautio
⁊ in.c.ꝑ veſtras.j.de do.poſt diuor.reſti.vbi bon⁹
tex.in ſimili.⁊ in auē.generaliter. C.de epi.⁊ cleri.
¶Sed extra glo.quero de queſtione quotidiana.
pone ꝙ vſufructuarius nō cauit a principio ſꝫ reci
pit fructus.nūquid fecit illos ſuos an teneať illos
reſtituere tanq̄ꝫ indebite perceptos.glo. iuris ciui
lis reperiunť cōtrarie.nam in.l.ſi cuius. ff. de vſu
fruct.tenet ꝙ nō facit fructus ſuos.Sed in.l.vxori
ff.de vſufruc.lega.tenet cōtrarium.docto.in. d.l.
vſufructus.⁊ hic cōiter diſtinguūt ꝙ aut bona fide
recipit fructus.puta qꝛ non fuit exacta cautio. nec
malicioſe diſtulit preſtare.⁊ tunc habet locum glo.
in.l.vxori. Aut exactus nō preſtitit cautionē vł fu
it in mala fide.qꝛ malicioſe nō preſtitit cautionē cū
ſciret ſe obligatū.⁊ procedit gl.i.l.ſi cuius. ꝑ h̄ fac
l.ſꝫ ⁊ ſi.§.ſcire.ff.de petitiōe hereditatꝫ. vbi errās ī
iure facit fructus ſuos. Et hec diſtinctio ē ſatꝫ eq̄.

¶De fideiuſſoribus. Rubrica.

¶Supra viſum eſt de reb⁹ que ꝓ debitis pignori
obligant.reſtat videre de fideiuſſorib⁹ q̄ ꝓ alienis
debitis intercedūt. Et ē aduertendū ꝙ hic ſolū po-
niť in rubrica de fideiuſſoribus.ſꝫ in.ff.⁊. C.⁊ auē.
poniť etiam de mandatoribus. mandator autem
interuenit a ꝑncipio.fideiuſſor poteſt accedere an-
te factū ⁊ poſt.vt hic.⁊ in dicta auē. Itā ſcias ꝙ fide
iuſſor poteſt accedere obligationi.ſiue ſit naturalis
tm̄.ſiue ſit ciuilis tm̄.ſiue ciuilis ⁊ naturalis .vt.ff.
eo.l.j. An autē in cauſa criminali poſſit interueni-
re fideiuſſor.dic ꝙ ſic vbi crimen nō eſt magnū.ita
ꝙ nō venit imponenda pena corporalis. alš ſecus
Sic intellige.c.ſi clericos.de ſenten.excom.li. vj.⁊
tex.in.l.diuus.iuncta.l.ſi quis.ff.de cuſto. ⁊ exhi.
reorū.⁊ vide bonū tex.in.c.cum homo. xxiij.q.v.
vbi tractatur quid ſi reus fuit fideiuſſoribus tradi
tus.poſtea fugam cepit.nunquid fideiuſſores de-
beant decapitari preſuppoſito ꝙ reus conuict⁹ ve-
niret decapitādus.⁊ de hac materia dic vt no. Cy.
in.l.ad cōmentarienſem.C.de cuſto.⁊ exhi. reorū
⁊ Bar.in dicta.l.ſi quis reum.Et cōcluſio eſt ꝙ nō
quia non poteſt quis ex contractu ad capitaleꝫ pe-
nam ſe obligare.qꝛ nemo eſt dominus mēbrorum
ſuorum.xxiij.q.v.in.c.ſi non licet.⁊ in. l.liber hō.
ff.ad.l.aquil.Sed diſtinguitur vtrum fideiuſſores
fuerūt in dolo.⁊ tunc pena erit arbitraria.ſi extra
dolum puniētur pena pecuniaria ad quā obliga-
uerunt ſe.⁊ ſi nō fuit expreſſa quātitas iudex arbi-
trabitur.de materia dic vt in locis preallegatis.

Clericus. Breue eſt ⁊ non poteſt breui⁹ ſū-
mari. Pro intellectu hui⁹.c. ꝑmo
opponitur ꝯ ꝑmā partem de. c.ſe.
⁊.c.cōſtitutus. vbi clericus obliga
tur ex fideiuſſione. Dat glo. duas
ſolutiones. Prima ꝙ tex.iſte prohibet frequētiam
dūtaxat. vnde dictio in.poniť hic augmētatiue ſeu
frequētatiue.⁊ eſt ſenſus inſeruiens.id ē valde ſer
uiens.ſimile in.l.gallus.§.ille caſus indifficilis.ff.
de libe.⁊ poſtu.nam ibi ponitur indifficilis.i. val-
de difficilis. Quādoqꝫ dictio inſtat priuatiue.vt ī
c.ad noſtraꝫ. de conſue.⁊ hoc nota pro ſignificato
huius dictionis quādo cōponiť cum alia dictione
Secunda ſolutio eſt ꝙ clericus nō debet fideiube-
re.ſi tamen cōtrarium fecerit obligatur vt.ſ.in cōtra
rijs.⁊ hec ſolutio eſt bona in ſe.dicit tamen Hoſti.
ꝙ ſolū tenetur de patrimonio vel de redditib⁹ bñ-
ficij ſui quos facit ſuos q̄ſi in ꝑiudiciū eccleſie non
valet fideiuſſio.de quo latius dicā in.c.ſequē. Ter
tio ſoluūt alij ꝙ nō dꝫ fideiubere ꝓ laico.ſꝫ pro cle-
rico ſic vt in cōtrarijs.hoc dictū mihi nō placet in-
diſtīcte.bene crederē ꝙ vbi laicus magna nc̄citate
duciť pōt licite cleric⁹ fideiubere pro eo quia ē ma-
gnū pietatis opus ſubuenire ꝓximo indigēti.⁊ h̄
maxime ꝑtinet ad clericos q̄ magis ſunt obligati ad
ſubueniendū indigentibus.xvj.q.j.c.quoniā quic
quid.⁊.xij.q.j.c.vidētes. Itē vide ⁊ tene mēti no-
tabile dictum Inno.in.c.vnico.de obliga.ad rati.
⁊ ſequiť Archidi.in.c.ꝑuenit.lxxxvj.di.vbi dicit ꝙ
iura dicētia clericum nō debere ſuſcipere aliquam
ꝓcurationē vł aduocationem vł ſilia puta fideiuſſi
onē debet intelligi qn̄ clericus generaliter vult hoc
officiū aſſumere.ſecus ſi vnū negociuꝫ vult exerce
re.ita dicendū in ꝓpoſito nō arbitrarer peccatum
ſꝫ potius meritū ſi cleric⁹ quādoqꝫ fideiuberet pro

laico indigenti ꝟ nõ debet ſe indifferenter imiſcere
huiuſmodi fideiuſſionibus ſicut forte faciebãt qui
dam qui dederunt cauſã huic cõſtitutioni. Item ſci
as ꝙ licet clericus ſit idone⁹ fideiuſſor in contractu
nõ tamẽ eſt idoneus de iudicio ſiſti. qꝛ debet eſſe fi
deiuſſor eiuſdem fori cuius eſt principalis vl' renũ
ciare foro ſuo. vt in. l. j. ff. ſi quis in ius voca. quod
clericus facere nõ poteſt. c. ſignificaſti. de fo. com
peten. ideo dicit Bart. in. l. ij. ff. eo. ti. ꝙ obligatus
ad dandũ fideiuſſorem de iudicio ſiſti non releuat
dando clericũ rõne ꝑdicta. ¶ Quarto principalit
alij intelligunt hũc tex. quãdo clericus alteri⁹ eccle
ſie collegiate vult fideiubere vltra ſũmam cõmuni
ꝓuidentia cõſtitutam. prout habet in. c. ꝙ quibuſ
dam. j. eo. ⁊ quelibet lectura poteſt ſaluari cum di
ſtinctionibus precedentibus. ¶ Secũdo principa
liter quero vnde debet abijci clericus cõtrafacien
do. cum tex. hic ſimpliciter dicat abijciatur. tres dã
tur intellectus. Primus ꝙ debet abijci cleric⁹ ab ec
cleſia. Secũdus ꝙ a clero. ⁊ hoc precedente trina
monitione ſm Hoſti. Tertius ꝙ debet abijci ⁊ re
pelli a fideiuſſione. id eſt ꝙ non debet recipi in fide
iuſſorem. Ex hoc vltimo itellectu arbitror poſſe col
ligi hanc practicam. ꝙ ſi obligatus ex contractu ad
dandum fideiuſſorem vel ex ſtatuto ꝓducat cleri
cum. poſſit aduerſarius licite recuſare ⁊ nõ recipe
re clericum in fideiuſſorem. qđ no.

P Eruenit. Compellitur clericus ſer
uare fideiuſſorẽ indẽnẽ
per aſſignationẽ redditiuũ ſuorum / ⁊ ſi in
telligeretur tex. de redditib⁹ beneficiorũ vt eſt com
munis docto. intellectus. eſſet hic caſus notabilis
⁊ valde ſingularis. probãs ꝙ ex redditibus benefi
cioꝝ pñt ſatiſfieri creditorib⁹ clericorũ. de q̃. j. dicã
lati⁹. In prima impetrantis ꝯqueſtio. In ſecunda
cauſe cõmiſſio. ibi. ne igitur. ¶ No. primo clericum
licite fideiubere ꝓ clerico. nam hic papa dicit ꝙ ille
fideiuſſor debebat ex hoc cõſequi premium nõ dã
num. Ergo actũ meritorium exercet fideiuſſor etiã
ſi eſt clericus. ꝟ in laicis dic vt dixi in. c. ꝑcedenti.
¶ Secũdo nota ꝙ fideiuſſor qui ſoluit ꝓ debitore pñ
cipali poteſt agere cõtra principalem ſine ceſſione
actionũ ficta a creditore vt ſibi ſatiſfaciat de pecũia
ſoluta ⁊ de omnibus dãnis ⁊ intereſſe que rõne fi
deiuſſionis pertulit. Tertio no. ꝙ primo agendum
eſt cõtra debitorẽ vt ſatiſfaciat de bonis ſuis. non
autẽ debet incõtinẽti detrudi in carceribus. ⁊ ma
xime hoc ꝓcedit in clerico. qui vt vides hic nõ icar
ceratur ꝓ debito etiam ſi nõ poteſt ſatiſfacere incõ
tinenti. ſed ſui redditus aſſignatur creditori deti
nendos ꝑ eum vſq₃ ad ſatiſfactionẽ. ¶ Et no. ex hoc
vltimo ⁊ ex tex. bonã practicã ꝓcedendi cõtra cleri
cos debitores vt redditus aſſignent creditori. vid
ad ꝑdicta qđ dixi in. c. ij. de pigno. ¶ Vltimo nota
ꝙ qñ ꝑncipaliter nõ agit ad puniendũ delictũ pe
rij nõ debet clericus ꝓ eo deponi vel priuari bene
ficio. ꝟ pena extraordinaria affici. vt ſuſpendendo
ab officio vel beneficio vel quid ſimile. ſecus dic vbi
ꝑncipaliter ageret de tranſgreſſione iuramenti. qꝛ
tũc dz cleric⁹ ꝯuictus ꝑuari bñficio. c. querelam. de

iureiur. ⁊ vide qđ ibi dixi. ¶ In glo. j. in fi. ꝓ decla
ratione glo. ⁊ materie ſcias ꝙ tria ſũt beneficia ſeu
priuilegia fideiuſſoris. Primum eſt beneficium di
uiſionis. qꝛ ſi plures fideiuſſerunt non inſolidũ di
uiditur debitũ inter eos ſi omnes ſunt preſentes
⁊ ſoluendo. ⁊ hoc poſtulant ante lit. conteſta. vt. ff.
de fideiuſ. inter fideiuſſores. ⁊ in. l. ſi dubitat. ⁊ iſtõ
eſt beneficiũ diui hadriani. de quo glo. facit menti
onem. ⁊ habetur in effectu. inſti. eo. §. ſed ſi plures
Secũdũ beneficium ẽ ꝙ preſente debitore princi
pali ⁊ indiſcuſſo nõ cõueniatur fideiuſſor. vt ĩ auc.
preſente. allega. in glo. ⁊ vide glo. in corpore. vnđ
ſumitur in auc. de fideiuſ. que vult ꝙ etiam ſi fide
iuſſor in fideiubendo cõſtituit ſe principalem paga
torem ſeu debitorem. prout hodie pleriq₃ faciunt
ſuccedit nihilominus beneficium illius auc. niſi illi
beneficio renunciauit. Tertium beneficium eſt ce
dendarum actionũ. poteſt enim petere a creditore
vt cedat ſibi actiões ſuas. ⁊ alit denegabit ſibi ſolu
tionẽ debiti vt. l. modeſtin⁹. ff. de ſolu. ⁊ i. l. fideiuſ
ſorib⁹. ff. đ fideiuſ. Et generalit cũ q̃rit đ ordie ꝯue
niendi debitorem principalem vel fideiuſſorem eſt
diſtinguendũ. ꝙ aut ambo ſũt ꝑſentes. aut abſen
tes. aut vnus preſens ⁊ alter abſens. Primo caſu
debitor eſt primo cõueniẽdus. niſi fideiuſſor renũ
ciauerit beneficio illius auc. vel niſi ſit nõ ſoluẽdo.
⁊ ſi notorie cõſtat de impotentia debitoris nõ ẽ ne
ceſſe vt prius diſcutiatur. ſed poteſt iudiciũ inchoa
ri in perſonam fideiuſſoris. Idem ſi debitor nõ poſ
ſet cõueniri. vt no. in. d. auc. preſente. Secũdo ca
ſu qñ ambo ſunt abſentes. tũc ſi fideiuſſor eſt vici
nior poteſt cõueniri. qꝛ reputatur ꝑſens reſpectu
remotioris. vt no. in dicta auc. ſi autẽ fideiuſſor eſt
remotior vel diſtant equali diſtantia. dicendum ẽ
vt ſupra dixi quãdo ambo ſunt ꝑſentes. In tertio
caſu ſi eſt abſens fideiuſſor non eſt dubiũ ꝙ a debi
tore preſenti primo inchoandũ eſt. ſi vero econtra
poteſt inchoari a fideiuſſore. vt in dicta auc. ꝑſente
Sed dubiũ eſt quãdo quis in hoc dicatur ꝑſens. ⁊
glo. in. d. auc. de fideiuſſo. ponit multa ſignificata
huius verbi ꝑſens. Sed quo ad ꝓpoſitum dicit ꝙ
ſi eſt in eodẽ territorio dicitur eẽ preſens. ꝟ Bar. in
l. duobus. ff. de duob⁹ reis. intelligit de territorio
eiuſdẽ ciuitatis nõ prouincie. vñ ſi multe ciuitates
eẽnt ſub eodẽ ꝑſide. vt prius erant ſatis eſt ꝙ debi
tor nõ eſt in territorio eiuſdẽ ciuitatis. quia non te
net creditor ita remote ſequi debitorẽ. ¶ In gl. ij.
ibi. lex aufert. vbi libertus cui patronus legatũ fe
cerat poſt mortẽ patroni eũ. ſ. patronũ detulit ꝙ fu
erat negociator illicite mercis. ⁊ ꝑ illã delationẽ cõ
ſequit libertatẽ. a fiſco tamen ex alio capite priuat
legato tanq₃ indignus. ⁊ eſt caſus ꝙ pro eodem fa
cto quis cõſequitur premium ⁊ damnũ. de hoc di
cendum. vt no. ibi in glo. vltima. nam alio reſpectu
ẽ indign⁹. ⁊ alio reſpectu meret ꝑmiũ. nã reſpectu
patroni ẽ indignus legato. reſpectu fiſci ꝯſequit ꝑ
miũ. ſed tex. debet intelligi eodẽ reſpectu. In glo.
in vbo ſeruẽt indẽnem. in fi. glo. aperte nõ conclu
dit quid iuris in hac q̃one. Hoſt. dicit ꝙ licet is qui
iurauit poſſit petere abſolutionẽ. tamen nõ tenet

q2 licet fideiuſſo2 teneatur excipere. vt ĩ iuribus al-
lega. in glo. nõ tenetur agere. vide latius Jo. an. ĩ
regula dãnum. de regu. iur. in. vj. in mercu. Exci-
pio aliquos caſus indubitabiles. ſi enim fideiuſſo2
obligauit ſe ſimpliciter ad debitũ imputandũ eſt ſi
bi ſi ſoluit vſuras. q2 de illis nõ fideiuſſit. l. centum
capuc. ff. ð eo qð certo loco. niſi ſoluiſſet vſuras vt
intereſſe. de quo tamẽ dicendũ ẽ. vt eſt no. i. c. p2i.
⁊ in dicta. l. centum. Secundus caſus quãdo iura
uit ſoluere etiam vſuras tunc ꝯmuniter tenetur ꝙ
poſſit repetere. q2 nõ tenetur agere vt dixi. nec po
terat excipere vigo2e iuramenti. Tertius caſus du
bitabilis eſt quãdo ꝓmiſit pro debito ⁊ ꝓ vſuris ſi
ne iuramento. ⁊ hoc caſu dicendũ ꝙ ſi nõ eſt ſibi i-
putandũ quare ſoluit habet regreſſum cõtra prin
cipalem alˀs ſecus. de quo dicendũ vt latius habet
in dicta regula. ¶ In glo. in ṽbo de redditibꝰ. ibi.
ſtipendia. hoc verum in defectum aliarum rerum
vt dicit in illa. l. ſtipendia. ⁊ facit ꝙ in cauſam iudi-
cati nõ poſſunt ſubtrahi ſtipendia ſeu ſalaria armi
gero2ũ ⁊ docto2ꝫ ſi habẽt alˀs vnde ſatiſfaciãt. ⁊ idẽ
vult glo. hic ĩ ſtipendijs cleri co2ũ. Et no. gl. ꝙ cleri
cus nõ poteſt obligare redditus futuros ſui bene-
ficij. qð intelligo niſi cõtraheret ꝓ vtilitate eccleſie.
arg. c. nulli. ⁊ qð ibi dixi de rebus eccle. nõ alienã.
⁊ videtur hic glo. intelligere tex. de redditibus be-
neficio2um. qð clarius tenet Hoſt. dicit etiam ꝙ cle
ricus tenetur ſatiſfacere ſuis credito2ibꝰ de fructi-
bus beneficij quos facit ſuos. ſecus in fructibus q̄
veniunt cõuertendi in vtilitatẽ eccleſie. ⁊ quotidie
hoc dictũ allegatur ⁊ practicatur cũ quo tranſit eti
am Jo. an. hic ⁊ cõmuniter ſcribentes. ⁊ tenet ſpe.
in titu. de ſenten. excom. in. §. ſequitur. ṽ. ſed quid
ſi debito2. dicit tamẽ hoc procedere in defectũ bo-
no2um patrimonialiũ. Idem collecta. in. c. odoar
dus. de ſolutionibꝰ. dicẽs ſe vidiſſe in curia ſeruari
ꝙ clericus fuit admiſſus cedẽs fructibus beneficij
ſui vt ſatiſfieret credito2ibus ſuis. ⁊ idem do. An.
in. c. olim. ij. de reſti. ſpolia. vbi dicit eẽ caſum. Sꝫ
Archidi. i. c. ſtatutũ. de reſcrip. li. vj. tenet cõtrariũ
dicẽs ꝙ nunꝗ̄ ð redditibꝰ bñficij ẽ ſatiſfaciẽdũ cre
dito2ibꝰ clerici. Ego latius dixi in. c. cuꝫ eſſes. de te
ſtamẽ. in repetitione. Et pertranſeundo breuit dixi-
cerem ꝙ aut clericus cõtraxit debitum pro ſua ſu-
ſtentatione. ⁊ procedit cõmunis opi. docto. ar. co-
rum que dixi in. c. ex preſentiũ. ſ. titu. p2oxi. Nam
eccleſia in effectu tenet ad ea debita vt ibi dixi. ⁊ ita
intelligo dictum. c. olim. qð in veritate ſic loquitur
licet do. An. intellexerit generaliter. Nam ibi ille
epˀs fuerat ſpoliatus epiſcopatu ſuo. vnde pro ſu-
ſtentatione perſone cõtraxit illa debita. de quo ibi
Aut cõtraxit pro patrimonio ſuo cõſeruando. vel
fo2te fideiubendo ſeu aliter ꝗ̄ pro ſuſtentatiõe ſua
vel vtilitate eccleſie. ⁊ credo firmiter ꝙ de rigo2e iu-
ris inſpecto ſtatu beneficio2ũ ⁊ deputatione nõ de
bet aliquo modo de redditibus bñficij ſatiſfieri cre
dito2ibus. qm̃ de redditibus id ſolum ẽ clerico2uꝫ
qð probabili rõne cõſumunt. vt dixi in. c. fi. ſ. titu.
p2oxi. ⁊ ibi dedi multas conco2dantias. ergo non

debẽt app2ehendi fructus cum ſunt cõuertendi in
cauſam piã pro vtilitate clerici. Sed cõmunis opi.
inualuit. q2 hodie clerici app2op2iant ſibi oẽs red-
ditus ⁊ diſponũt ad libituꝫ. vnde viſum fuit curie
⁊ alijs iudicibus qð melius eẽt vt darent ſuis cre-
dito2ibus ꝗ̄ vt diſperdant in aliam cãm. ſed vt di-
xi ſi facerent vt deberent. nõ deberent extendi ma
nus ad redditus beneficio2ꝫ. vide tex. ĩ ar. optimũ
in. d. c. videntes. xij. q. j. ⁊ in. c. vltimo. cũ p2ecedẽ
ti. ea. cau. ⁊ queſtio. Et ad iſtũ tex. dic ꝙ debet itelli
gi de redditibus ꝓp2ijs patrimonialibus. vt expo
nit glo. in ſimilibus terminis. i. c. de multa. de p2e
ben. in verbo de ſuis ꝓuentibus. vel fuit ſpecialis
ꝓuiſio pape per rõnem p̄dictaꝫ. ¶ In gl. fi. ibi. ſm
canones. dic idem ſm leges quo ad caſum huiꝰ. c.
Nam veniunt iſti cõtra ꝓmiſſionẽ iuratam. ergo
periuri ſunt ⁊ infames nõ ſoluꝫ infamia canonica
ſed ciuili. l. ſi quis maio2. C. de tranſac. vide qð ple
ne dixi in. c. teſtimoniũ. de teſti. ¶ In eadeꝫ gl. ibi
contra fidem ꝓmiſſam. ⁊ no. glo. ex qua eſt inferẽ
dum ꝙ ſi clericus poteſt beneficio priuari. q2 venit
cõtra iuramentũ. vt in. c. querelam. de iureiu. ita ſi
veniret ꝯ fidẽ preſtitã. ſed hoc dictũ nõ probat hic
in tex. q2 loquitur copulatiue ⁊ nõ alternatiue. de
materia. vide qð plene dixi in. c. ad aures. qð metꝰ
cauſa. ¶ In fi. glo. Inno. ponit hic notabile dictũ
licet aperte iure nõ probet. Dicit eni ꝙ ſi probatur
crimẽ cõtra aliquẽ eo aſſumente defenſionẽ poteſt
puniri per iudicẽ licet ad h̄ nõ ageret. ſecus ſi non
aſſumpſit defenſionem. vt eſt videre in teſte. ad h̄
c. ij. de o2di. cogni. Sed hoc dictũ Inno. o2ginalit
videtur fuiſſe gloſato2is. iij. q. v. in. c. cõſtituimus.
Et de hoc an ⁊ qñ crimen incidenter probat ſit pu
niendũ. dic vt plene dixi in. c. ij. de o2di. cogni. ⁊ ſa
tis poteſt iſte tex. ꝓcedere in papa. qui nõ artat ad
ſequendum fo2mam iuris.

C Onſtitutus. Per diſtrictionẽ eccleſiaſticã com
pellitur debito2 a fideiuſſione abſoluere fi
deiuſſo2em qui a credito2ibus moleſtat. Cõmunis
diuiſio. ſecũda ibi. ideoꝗ̄. ¶ Nota p̄mo ꝙ fideiuſ
ſo2 poteſt anteꝗ̄ ſoluat agere contra reuꝫ p2incipa
lem vt eum liberet a fideiuſſiõe ſi venit tempus ſo
lutionis faciende ⁊ ipſe moleſtatur a credito2ibus
nam vbicunꝗ̄ reus diu differt ſolutioneꝫ poteſt fi
deiuſſo2 inſtare vt liberet. ð quo plenius habetur
in. c. fi. j. eo. Et ex hoc ⁊ ex tex. colligo ꝙ fideiuſſo2
contractus nõ liberatur tempo2e. ſed opo2tet iſta
re vt liberetur. licet ſecus ſit in fideiuſſo2e de iudi
cio ſiſti. probatur in. l. penul. C. eo. ⁊ facit. l. cũ apõ
ff. iudi. ſol. ¶ Nota ſecundo ꝙ non valet conſuetu
do vt omittatur iuramentuꝫ calumnie. ¶ No. ter
tio ꝙ vbi teſtes ſunt extra prouinciam non debent
artari ad veniendũ perſonaliter. ſed iudex cã dꝫ
ſcribere iudici teſtiũ vt eos examinet. ⁊ atteſtatões
clauſas remittat. ⁊ reſcribẽdo quãta ſit fides adhi
bẽda teſtibꝰ. Et nota bene h̄ vltimũ. q2 non legitur
ità clare alibi. ſed faciunt dicta Inno. in. c. quoni
am. de probati. vbi dicit ꝙ ſi examinato2 teſtiũ per

pendit eos vacillare. vel cum trepidatione loqui. vel aliter habet eos ſuſpectos vtile ē vt hoc ſcribat in actis. ſed quādo examinator non habet ipſū iudicare. ſed alius prout hic erat. debet examinator oīno hoc ſcribere. ⁊ vide per Inno. in. d. c. quoniā vtrum ex interuallo poſſit iudex ſcribere ī actis vacillationē teſtiū. ¶ Ultimo poteſt adduci iſte tex. in argumentū multum notabile ꝙ iudex delegat⁹ pape deputatus in certo loco poteſt ex cauſa delegare certum articuluʒ cauſe extra locū in quo fuit deputatus. quod videtur prima fronte contra. c. ſtatutum in. §. in nullo. de reſcrip. li. vj. vbi dicitur ꝙ delegatus pape nō poteſt nec per ſe nec per aliū extra locum in quo eſt deputatus cognoſcere. ſed poteſt dici ꝙ primum dictū procedit quādo cōmiſſio extra locum ē quaſi neceſſaria. ſicut cōtingebat hic. q2 teſtes erant multū diſtantes. ⁊ eſt notabilis limitatio ad dictum. §. in nullo. Si quis tamē vellet hoc negare. poſſet dicere ꝙ hic cātuarienſis epiſcopus nō cōſtituit delegatus. ſed cū eſſet ordinarius contra ſuū cancellarium excitatur potius iuriſdictiō ſua. c. licet. ⁊ c. penul. de offi. ordina. Nam hic papa nō mandat vt cognoſcat vice pape. ſ; ſimpliciter vt exequatur iuſticiam. nec dat formā contra ius cōmune. primuʒ tamē dictū eſt valde equū ⁊ forte verum. ¶ In glo. ſecūda ibi. fideiuſſerit in omnem cauſaʒ. vult dicere ꝙ aut fideiuſſor ſimpliciter obligauit ſe pro debito ⁊ nō tenetur ſi debitū nō eſt augmentatum ex mora rei principalis. niſi fideiuſſiſſet in omni cauſa. ſ. ex debito principali ꝓueniente. ⁊ de hac materia plene nota. in. l. centuʒ capue. ff. de eo qđ certo loco. ⁊ in. l. quero. ff. de loca. ⁊ in. l. mora. ff. de v̄bo. obliga. Et in quātum gl. in fine dicit aliud eē ſm canones. nō itelligit reprobare diſtinctionem ſupra factam. ſed reſtringit ſe ad vſuras que ſm canones nō debentur. ⁊ iō fideiuſſor nō obligatur. ſed ꝺ hoc dic vt. ſ. dixi. c. pxi. Et ſi vſure peterent a creditore vt intereſſe tūc pūt peti etiam ſm canones. vt no. in. c. conqueſtus. de vſuris. vbi plenius dixi. ¶ In glo. in verbo legi. dic hodie de iſto iuramēto calūnie vt habet in. c. j. de iura. calum. li. vj. ⁊ in. c. cetex. e. ti. ¶ In glo. in verbo ſatiſdationē ibi vel forte. h̄ fuit additio a tēpore Inno. ⁊ cōiter doc. approbant. ⁊ ſm hunc itellectum ponit iſte tex. caſum ſingularem q̄ non ē alibi. ꝙ ſi ꝑſumptio ē cōtra negantē. ita ꝙ ſit opus habere teſtes multū diſtantes. debet negans cōpelli ad eundū per ſe vel ꝑ aliū ad videndū iurare teſtes aduerſarij ſui. vt ſic tedio affectus deſinat a negatione illicita. ⁊ hodie ꝓuidet aliter ſm quoſdā ꝑ. c. ſtatutū in fi. de reſcrip. li. vj. vbi gl. dicit ꝙ hodie ꝓuidetur vt fiat depoſitio pecunie ꝓ expenſis teſtiū. Sed ego dico ꝙ iſta remedia ſunt diuerſa. naʒ vbi ē ꝑſumptio cōtra negātē habet locū remediū hui⁹ c. Sed ſi ē ꝑſumptio ꝯ volētē ꝓducere teſtes de lōginquis ꝑtib⁹ ꝙ h̄ facit cā vexandi teſtes vel differendi negocium. habet locū tūc remediū illius. c. Et eſt tertiū remedium ꝙ ſi iudex veriſimilit ꝑſumpſit partes malicioſe opponere dilatoriam vel peremptoriam nō admittat exceptioneʒ. nec curet de appellatione. ⁊ de hoc remedio vide notabile dictū Inno. in. c. poſt electionē. prope finē. de cōceſ. preben. ⁊ per Io. an. in. c. ſuper eo. de appella. cl. j. ¶ In glo. in verbo tranſmittentes. in fi. nota hāc gl. que relata ad tex. notabiliter ſentit ꝙ in cā criminali nō debet fieri cōmiſſio receptionis teſtium etiam ſi teſtes ſint extra ꝓuinciā. Ex quo infert ꝙ in cauſa criminali teſtes debēt remitti ad iudicē cāe etiaʒ ſi ſint extra ꝓuinciam. ⁊ ſic debet limitari. l. ſiquando. C. de teſti. que dicit ꝙ extra ꝓuinciā propriam teſtes vocandi nō ſunt. ⁊ vide aliā glo. que ideʒ ſentit in. c. teſtes. iij. q. ix. Contrariū tenet Io. an. poſt Io. monachum. in. c. romana. §. cōtrahentes. ꝺ foro cōpe. li. vj. ſed vide qđ plene dico in. c. cū cauſaʒ de teſti. ⁊ primū dictū mihi placet. ¶ Extra gl. quero. reus erat obligatus ad ſoluendū debituʒ infra certum tempus dato fideiuſſore. demū creditor ꝓlongauit terminū debitori. nunquid fideiuſſor remaneat obligatus ⁊ videtur ꝙ nō per. l. idē querit. §. qui impleto. ff. loca. vbi tex. dicit ꝙ ſi locaui domū ad annū dato fideiuſſore. ſi cōduco poſtmodū tacite ad aliud tempus fideiuſſor nō eſt obligatus niſi de nouo ꝓmittat. hoſti. ⁊ cōmuniter doc. h̄ diſtinguūt ꝙ aut fideiuſſor obligauit ſe ad temp⁹. puta ad annum ⁊ nō tenetur poſt tempus. qñqȝ obligatio ſit pura. ſed ſolutio differt ad certum temp⁹ ⁊ tunc remanet fideiuſſor obligatus etiam in termino prorogato eo ignorante. Ratio naʒ nulla facta prorogatione tēporis tenetur fideiuſſor poſt tēp⁹ ſicut ⁊ reus principalis. ar. c. cum dilecti. de dolo ⁊ contuma. ⁊ in. l. celſus. ff. de arbitris. hoc ſatis mihi placet. ⁊c.

q **Uod quibuſdam.** Si ſine licentia prelati ⁊ maioris partis capituli religioſus fideiuſſerit vel mutuū acceperit nō tenet eccleſia ⁊ ipſe recipiens punitur niſi mutuū ſit verſum in vtilitatem eccleſie. Primo ponit dictū. ſcđo exceptio. ibi. niſi. tertio pena. ibi. ⁊ ſi. ¶ No. ꝑmo ꝙ ſtatutū cōcernēs aliqs religioſos ſi extēdit ipo ſcđo ad alios religioſos. ſ; oportet vt extēſio fiat per ſuperiorem. vide tex. cum glo. no. in. c. cōſtitutionē. de regula. li. vj. ⁊ ibi etiam glo. Scđo no. ꝙ religioſus nō poteſt fideiubere ſine licentia ſui ꝑlati. Ex q̄ infero ꝙ licet religioſus ſit in ſtudio cū licētia ſui ꝑlati. nō tamen poteſt pro alio fideiubere. ⁊ ſi cōtrafecerit nō obligatur eccleſia. Et credo etiā ꝙ peculium ſibi conceſſuʒ cauſa ſtudij nō obligatur q2 hec fideiuſſio ſit extra cauſam propter quā conceſſum eſt peculium. ſicut dicimus in ſeruo fideiubente extra cauſaʒ peculij. vt i. l. iij. ff. de peculio. ⁊ vide qđ no. doc. in. c. ij. ne clerici vel mona. li. vj. ſecus ſi recipet mutuū cauſa ſtudij. q2 tūc obligaret mōaſterium de quo dicendū vt no. in. d. c. ij. ⁊ per Archi. ⁊ Io. an. ibi. ¶ Tertio nota ꝙ ex cōtractu inito cuʒ particulari de eccleſia nō obligatur eccleſia. niſi q̄tenus pecunia eēt verſa in vtilitatē eccleſie. Et ex h̄ no. ⁊ ex tex. ꝙ ex actu geſto cum particulari nō habente mandatū ab eccl̄ia tenetur eccl̄ia inquantuʒ verſum eſt in vtilitatē eius. ⁊ de hoc infra latius.

¶ Sed cōtra predicta op. ⁊ videt̃ ꝙ eccl'ia nūꝙ ob-
ligetur ex ꝗ recipiēs mutuū nō habebat mandatū
ab eccl'ia. ad hoc. c. j. de procu. ⁊ c. j. ó depoſi. Sol'.
glo. hic ⁊ doc. vario modo loquūtur in hoc paſſu.
⁊ generaliter ꝓſequūt̃. nunquid mutuans eccleſie
vel particulari de eccleſia teneat̃ in repetitione pe-
cunie probare pecuniā mutuatā fuiſſe verſā in vti-
litatē eccl'ie. ſ; qꝛ vario modo loquūt̃ docto. idͦ non
inſiſtam in eorū verbis. ſed ponam vnā diſtinctio-
nem quā nouiſſime cōcepi. Aut eni propter reſtitu
tionem mutui oportet diſtrahere bona imobilia
vel mobilia ꝑcioſa eccl'ie. ⁊ eſt neceſſe probare verſi
onem etiā ſi pecunia fuiſſet mutuata prelato ⁊ capi
tulo. ⁊ probo per auc̃. hoc ius porrectum. x. q. ij. in
telligendo prout intellexit Inno. ⁊ bene in. c. j. ſu-
pra de depoſi. vbi dixi. ⁊ probat̃ hoc ratione. naꝫ ſi
directe nō poſſunt prelatus ⁊ capituluꝫ alienare ta
lia bona ſine euidēti neceſſitate vl' vtilitate. xij. q. ij
c. ſine exceptione. ſic nec indirecte recipiendo mu-
tuum occaſione cuius oporteat ꝑuenire ad diſtra-
ctionē bonorum. ar. in regula cum quid vna via.
de regu. iur. li. vj. ad idem qͦd no. Bar. in ſimili in
l. in quorum. ff. de pigno. vbi dicit ꝙ ſi res ꝓhibet̃
alienari ꝓhibet̃ pignorari. quia per pignorationē
peruenitur ad diſtractionē. c. nulli. de rebus eccl'.
nō alie. l. fi. C. de rebus alie. nō alie. ad idem regu
la cum quid vna via. de regu. iu. li. vj. ⁊ ſic reſtrige
dicta Bart. in. l. ciuitas. ff. ſi cer. peta. vbi ſentit ꝙ
ſi mutuum eſt factū preſente prelato ⁊ capitulo. nō
eſt neceſſe probare verſum ſicut ſi fieret mutuum
ciuitati preſente cōſilio populi. ſed dico ꝙ nō ē bo-
num ſimile. qꝛ cōſilium populi habet liberā facul-
tatem diſtrahendi bona ciuitatis. ſed nō ſic prelat⁹
⁊ capitulū. c. ſine exceptione preallē. ⁊ hoc caſu cre-
do ꝙ ſit neceſſe vere probare verſum. nec ſufficit ꝓ
bare ꝙ eccleſia tūc tēporis indigebat prout quidaꝫ
volunt. vt notant aliqui in auc̃. hoc ius porrectum
C. de ſacro ſan. eccl'. ⁊ Guil. de cu. vt refert Jo. an.
hic. nam iura in hoc exigunt veram verſionē ⁊ nō
ꝓſumptiuam. vt in. d. auc̃. hoc ius. Aut pōt ſatiſfie
ri de redditib⁹ eccleſie abſq; diſtractione rerum. ⁊
tunc ſi mutuū eſt factū prelato ⁊ capitulo nō eſt ne
ceſſe probare verſionem. de hoc eſt caſus hic ſi be-
ne ponderatur. nā ſi nō exigitur probatio verſio-
nis quādo mutuū fuit receptum cū conſenſu pre-
lati ⁊ capituli. ergo fortius nō exigit̃ quādo mutu-
um ē factū eccl'ie ꝓſentibus ꝓlato ⁊ capitulo. ⁊ hoc
caſu pōt procedere dictū Bar. in. l. ciuitas ꝓalleg.
qͦd eſt rationabile. nam prelatus ⁊ capitulū habēt
liberā adminiſtrationē fructuum. ergo ex fructib⁹
ſatiſfaciendū eſt creditori. licet verſum nō probet̃.
hoc idē videt̃ probare argumētatiue tex. in. c. j. de
depoſi. vbi verſum exigit̃ quādo cōtractus fuit ini
tus cū particulari. nō cū tota eccleſia. ad idē cōmu-
nis theorica docto. que habet ꝙ delictū prelati ⁊ ca
pituli nocet eccl'ie. vt no. in. c. ij. de ordi. cogni. ⁊ in
regula delictum. de regu. iur. li. vj. ⁊ ſin. l. iubemus
nullam nauē. C. de ſac. ſan. eccl'. Aut mutuum fuit
receptum a ſolo prelato. ⁊ eſt maius dubium. ſ; cre
derem ꝙ in vita prelati non ſit neceſſe creditori ꝓ-
bare verſionem. ar. hic. nam hic ſolū exigit̃ quan-
do particularis de eccleſia recipit mutuū ſine licen
tia abbatis. In abbate ergo nō eſt neceſſe probare
verſionem. pro hoc quia prelatus habet liberā ad-
miniſtrationē fructuum ⁊ omnia adminiſtrat exce
pta alienatione imobilium. c. is cui. de elec. li. vj. ⁊
in. c. cum nobis. in fi. de elec. facit qͦd no. Hoſti. i. c.
veniens. de tranſac. nec ob. d. l. ciuitas. qꝛ loquit̃ i
adminiſtratore ciuitatis qui nō habet tantam po-
teſtatē in rebus ciuitatis ſicut ꝓlatus i rebus eccle-
ſie. ad hoc qͦd no. glo. v. q. iij. in. c. fi. ⁊. xij. q. j. in. c.
duo ſunt genera. ſed poſt mortē ꝓlati puto eccl'iaꝫ
nō teneri niſi ꝓbet̃ verſum. qꝛ nō potuit vltra tēp⁹
vite ſue eccl'iam obligare niſi ex neceſſitate vel vtili
tate eccleſie. ad qͦd probandū eſt neceſſe ꝓbare ver
ſionē. ad hoc faciūt no. in. c. fi. ne ꝓlati vices ſuas.
⁊. c. ex preſentiū. de pigno. ⁊ ꝑ Hoſti. in. d. c. veni-
ens. ⁊ facit qͦd no. in. c. j. de ſolu. ⁊ pro hac opi. vid
Inno. j. ti. pri. c. j. vbi hoc apte ſentit. nam dicit ibi
ſucceſſorem nō teneri ad debita cōtracta ꝑ ꝑdeceſ-
ſorem niſi probent̃ illa verſa etiā in vtilitatē eccl'ie
Hoſti. tenet ibi hoc nō eē neceſſarium. qꝛ lr̄a ibi exi
git ſolū ꝙ pro neceſſitate eccl'ie fuerūt ꝯtracta. ſ; ſa-
tis eſt ꝓbare ꝙ tunc iminebat eccl'ie neceſſitas reci
piēdi mutuū. ⁊ ꝑfecto ille tex. multū facit pro hac
opinione que mihi videt̃ equior. nam vt dic̃ Guil.
de cu. durū eſt ꝙ mutuans prelato volēti ire ad cu-
riam ꝓ neceſſitate eccl'ie debeat eē ſollicitus ꝙ pecu
nia expendat̃ ꝓ neceſſitate eccleſie. vl' ſi mutuat ꝓ
agris colendis debet ire vel mittere teſtes ad villā
ad videndū verſionē. ⁊ hec opi. ſati placet in prela-
to. ⁊ facit iſte tex. per locū a ſpeciali dū ſolum exigit
ꝓbationē verſionis in particulari de eccleſia. ⁊ illa
auc̃. hoc ius porrectū. poteſt intelligi vt ſupra dixi
quādo ꝑuenitur ad diſtractionē rerum. ⁊ ad. d. l.
ciuitas. ſupra fuit reſponſuꝫ. nec habem⁹ alia iura
ꝗ exigant ꝓbationē verſionis. Qñ q; mutuū fuit
factū particulari de eccleſia. puta monacho vel ca-
nonico. ⁊ tūc ſi intra ſūmā taxatā ab eccleſia nō eſt
neceſſe ꝓbare verſionē. qꝛ mutuū videt̃ factū eccl'e
vt hic ꝓbat̃. Si vero nulla ſūma ē taxata in eccl'ia
vel fuit receptū vltra ſummā. tūc ē neceſſe probare
verſionē ad hoc vt teneatur ab eccl'ia. vt eſt tex. h.
¶ Sed aduerte qꝛ quidā exigūt vt hoc caſu duret
verſum tempore actionis. Sed qñ mutuū fuit rece
ptum ꝑcedentibus caſibus nō requirit̃ vtilitas ꝑ-
petua ſed ſufficit temporalis. ⁊ hoc videntur velle
Inno. ⁊ Hoſti. ſ; itelligerē dictuꝫ eorū quādo non
expediebat eccleſie facere illum ſumptū tēporalem
Si autē eccl'ia tenebat̃ de ſuo facere illum ſumptū
nihilominus quātūcūq; nō duret verſio in dubio
credo eccl'iam teneri. qꝛ eccleſia dicit̃ facta locuple-
tior. ſicut in ſimili dicit̃ in pupillo. ff. de ſolu. l. i pu-
pillo. pone exemplū. particularis de eccl'ia recepit
mutuū qͦd ꝯuertit in neceſſaria alimenta miſtrorū
eccl'ie. nam licet nō duret hec vtilitas. nihilomin⁹
eccl'ia ē locupletior. qꝛ ſi nō habuiſſet pecuniā mu-
tuatā expendiſſet de ſuo. Itē vltra alios limito iſtū
tex. qꝛ tenet̃ eccl'ia ꝓbata verſione quādo vtile eſt
eccl'ie illā verſionē fuiſſe factam ita ꝙ veriſimiliter

feciſſet de proprio.alˀs ſecus. Pone exemplū. particularis recipit mutuū ⁊ fecit fieri nobile edificiū in loco nō expedienti ita ꝙ graue eſſet eccleſie ⁊ dānoſum illum ſumptū feciſſe vel approbare. nam hͦ caſu credo eccleſiā nō teneri ꝑ id qḋ in ſimili habetˀ in.l.in fundo.ff.de rei vendi.nam nō poteſt dici ꝙ pecunia ſit verſa in vtilitatē eccleſie ſi non expediebat eccleſie in illū vſum ꝯuertere. Item ꝑ eandē.l. puto ꝙ eccleſia tenetˀ ſolum reſtituere quātū eſt meliorata.licet plus fuerit expenſum.⁊ ſi in plus fuerit meliorata ꝙ̄ expenſum ſolū tenetˀ ad expenſum ſatis probatˀ in ſili in.d.l.in fundo. Nō qꝛ eccleſia hoc caſu nō tenetˀ ex cōtractu ex quo nō dedit mandatum.ſed actione de in rem verſo.ꝙ̄ ſolū tenetˀ ad id in quo ē meliorata.⁊ hec ꝓcedunt vbi ꝑticularis nō habebat aliquā adminiſtrationē ſaltē peculij. alˀs aūt tenetˀ ipſe ſuperioꝛ inquātū patitur peculium ſeu adminiſtratio inferioꝛis.ita notanter dicit Inno.in.c.cum olim.el.ij.de priuile. ¶ In contractibus factis per monachū ſine licētia abbatis poteſt dici peculiū i monacho ꝗcꝗd detinet abbate ſciente ⁊ patiente ſicut dicim⁹ in ſeruo.vt in.l.quā tuberonis.ff.de pecu. Et nota bñ hoc dictū vt religioſi nō dicantˀ ex hoc habere ꝓpriū.nec peccēt ſi aliqua detinent abbate ſciente ⁊ nō ꝯdicente. vñ ſola patientia ſufficit vt dicatur peculiū ſibi cōſtitutum ⁊ no. Inno.ibi ad aliud.nam ex multis que ibi ponit aperte ſentit idē iudicandū de religioſis reſpectu acquirendi vel obligandi eccl̄ias. qḋ in ſeruis reſpectu dominoꝝ ſuoꝝ.qḋ etiā approbat Bar.in l.ſi cōis ſeruus.ff.de ſtipu.ſeruo.ita ꝙ totus ille titulus de ſtipulatione ſeruoꝝ pōt applicari ad religioſos.⁊ idē ſentit Inno.hic in fi.qui dicit idē forte poſſe dici de clerico ſcꝫ particulari qḋ notabis. Et qꝛ tex.iſte facit mentionem de ſūma taxata de cōi prouidentia.quero quid intendat hic iſte tex. So. poteſt intelligi dupliciter. Primo in habentib⁹ aliquā adminiſtrationē in monaſterio. Secūdo i particularib⁹ nullā adminiſtrationē habentib⁹ ⁊ habetur reſpectus ad cōſuetudinē quoꝝūdā religioſoꝝ qui ꝓfigunt certam ſummā infra quā iſti poſſunt mutuū recipere ꝓ vtilitate eccl̄ie vl̄ pro neceſſitate propria quādo ꝓficiſcuntˀ extra monaſteriū. ⁊ ꝑ hͦ habes iſtā materiā ſatis clarā.vnde glo. Inno. nō ꝓſequoꝛ.qꝛ nō facit multū ad titulum. ¶ In glo.ſi deiubeat.nota bñ hanc gl.que notabiliter limitat c.j.ē.co.vt clericus poſſit ⁊ tenetˀ fideiubere ꝓ laico in caſu neceſſitatis.⁊ eſt ratio apertiſſima.qꝛ i tali caſu tenetur clericus ꝓ̄ ceteris elemoſynam facere.xvj.q.j.qm̄.multofoꝛtius fideiubere. hͦ tamen nō intelligas in ſimplici monacho.qꝛ nō pōt ſine licentia ſupioꝛis hoc facere obligando monaſteriū. nā ſe obligare nō poteſt cum nihil habeat.elemoſynam tm̄ cōpetentem facere pōt ſi remotus eſſet a ſuperioꝛe.vide glo.in cle.ij.de vi.⁊ hone.cleri. ¶ Et etiam no.ſecūdo ꝙ clerici licite fideiubent inter ſe. qḋ dixi in.c.ij.ē.co. ¶ In glo.in verbo in vtilitatē ibi ſed agetˀ actione de in rem verſo.puto etiam ꝙ pōt agi actiōe negocioꝝ geſtoꝝ ſi mutuans habuerit reſpectū ad eccleſiam ⁊ nō ad perſonā ſubiectā cui mutuū cōceſſit.ar.optimū in.l.ſi pupilli.ff.de neg.ge. Et ſi diceres actionē iſtā nō cōpetere.qꝛ cōtra voluntatē eccleſie videtˀ mutuū factū ſi vltra formam cōſtitutā aliquid fuit receptū.hoc cōtrarium fecit vacillare Inn.per.l.fi.C.de neg.geſt.vbi tex. notabiliter dicit ceſſare illā actionē qñ ꝗs geſſit negocium alteri⁹ eo inuito.vnde dicit Inno.ꝙ hͦ agitur actione d̄ in rē verſo.⁊ iō opoꝛtet ꝙ duret ꝟſuꝫ qꝛ alˀs nō cōpetit illa actio.ſed certe hoc dictū nō eſt verū.qꝛ ſi ꝓ̄ſupponerem⁹ ꝙ eccleſia ꝯtradicente fuiſſet factū iſtud mutuū ceſſaret actio de in rem ꝟſo. qꝛ nō debes te ingerere negocijs meis me inuito. l.ſi pro te.ff.manda.⁊ qḋ no. Bar.in.d.l.fi. Unde dico aliter ꝙ eccleſia ſtatuendo certā ſūmā nō videtur cōtradicere vltra ſummā ſi illud couertitˀ i vtilitatē eccleſie ⁊ appareat de verſione qꝛ in dubio non videtˀ quis velle ꝓhibere ꝓpriam vtilitatē vt no.i regula qui tacet.de reg.iur.li.vj. Itē dico ꝙ poſſet agi actione negocioꝝ geſtoꝝ intelligendo vt ſupra dixi. Et nota vltimo fi.huius glo.ex qua habetˀ iuncto tex.ꝙ nō ſemper tenetur creditoꝛ eccleſie ꝓbare verſionem.

¶ Cum pro quo. Ponit tres caſus in quibus fideiuſſoꝛ cōtra debitoꝛem agit anteꝙ̄ ſoluat vt a fideiuſſione liberetˀ.hoc dicit ⁊ ē Grego. ¶ Nota primo ꝙ fideiuſſoꝛ receptus in cōtractu non liberatur licet debitoꝛ diu diſtulerit ſolutionē debiti.vel licet creditoꝛ nō couenerit debitoꝛē.ſed opoꝛtet inſtare coꝛam iudice vt abſoluatur. Et hoc cōitˀ tenetur.licet quidā contra.per.l.penul.C.co.ꝙ̄ illa lex cōiter intelligitˀ in fideiuſſoꝛe de iudicio ſiſti qui liberatur tpe.vt ibi dicitˀ. Secūdo no. ꝙ fideiuſſoꝛ nō tenetˀ prius ſoluere ꝙ̄ agere ꝯtra debitoꝛē vt liberetˀ. ¶ Tertio nota aliꝗd innouandū ꝯtra eū qui ſua bona diſſipare ceperit.⁊ vide qḋ dixi in.c.ij.de pigno. ¶ Sed hic quero.pone ꝙ fideiuſſoꝛ denunciauit creditoꝛi vt ageret ꝯtra debitoꝛē quia forte diſſipabat bona ſua ⁊ aliter teneri nolebat.nunꝗd tenetˀ creditoꝛ ad inſtantiā fideiuſſoꝛis agere ꝯtra debitoꝛem.doc.hic cōiter tenēt ꝙ nō. per.l.ſi fideiuſſoꝛ.ff.co.⁊ videtˀ ibi expreſſum niſi fideiuſſoꝛ eēt acceptus in eo ꝙ nō poſſet exigi a debitoꝛe principali.nam tunc tenetˀ agere ad denūciationem fideiuſſoꝛis.ar.in.l.ſi fideiuſſoꝛes.ff.co. Et hoc etiā tenent legiſte in.d.l.ſi fideiuſſoꝛ. Sed aduerte qꝛ hodie hoc dictū doc.hic nō videtur ꝓcedere.qꝛ cum ꝑ auc.co.ti.fideiuſſoꝛ nō poſſit couenīri niſi in eo qḋ exigi nō poteſt a debitoꝛe principali.eadē eſt ratio in fideiuſſoꝛe accepto ſimpliciter quod olim erat in fideiuſſoꝛe accepto.in eo qḋ a reo exigi non poſſet niſi fideiuſſoꝛ renunciaſſet beneficio autētice.eo caſu tene dicta docto.qḋ no.⁊ ratio differentie nota. in.d.l.fideiuſſoꝛ.⁊ ſunt quotidiana oīa iſta. ¶ In glo.j.ibi.ab initio couenit arguit etiā Uin.ex tex. ꝙ ſi fideiuſſoꝛ vellet ire ad ſtudiū vel ex aliqua cauſa ad longinquas partes ꝓficiſci poſſet agere vt liberetur a fideiuſſoꝛe.ar.in.l.aut longa.ff.de ꝓcu. ⁊ vide in ſpe.in ti.de iudi.§.iij.ꝟ.ſed quid ſi fideiuſſoꝛ.vbi tractat quid ſi inimicitia interuenit. nūꝗd

poſſit fideiuſſor agere vt liberet. ¶ In fi. gl. no. gl.
⁊ idē tenet gl. in. l. lutius. ff. manda. ⁊ cū hoc dicto
videtur tranſire Io. an. nā alij aliter exponūt iſtaz
dictionē diu. ⁊ maxime Hoſti. qui dicit diu ceſſare
qñ venit dies ſolutionis faciende ⁊ fideiuſſor mole
ſtatur a creditore. vt in. c. cōſtitut⁹. ē. eo. Sed tu te-
ne vt hoc ſit arbitrariū ⁊ arbitrabit iudex ex tēpo-
ris curſu ⁊ pſonaꝝ affectu. ⁊ ex alijs q̄ inter contra
hentes acta ſunt. nā magis teneor p amico intrin-
ſeco q̄ꝫ p alio nō ita cōiuncto. ⁊ ita de ſimilibus.

¶ De ſolutionibus. Rubrica.

¶ Supra viſum ē de obligationib⁹ q̄ tollunt ex ſo
lutionibus. nā ſolutiōe ei⁹ qḋ debet ois tollit obli
gatio. inſti. q̄. mo. tol. obli. in pn. merito poſt rubri
cam pcedentē ſubijcit iſta de ſolutionibus. ⁊c̄.

A hoc. Succeſſor in bene-
ficio tenet ſoluere
debita pdeceſſoris p neceſſitate ec
cleſie ꝯcta. h. d. ¶ No. pmo ſimitu-
dinē inter heredē ⁊ ſucceſſorē i be-
neficio. ⁊ ē ſimitudo i quibuſdā. nō
autē in oibus. nā quēadmodū heres ſuccedit i vni
uerſum ius defuncti. l. hereditas. de pet. here. ita ⁊
platus ſuccedit in vniuerſum ius eccl̄ie. ⁊ ſic eccl̄ia
dicit quid vniuerſū. de quo vide glo. in. c. cū ad ſe-
dem. de reſti. ſpo. Itē cōpantur quo ad ſuſtinēdū
onera cōtracta p pdeceſſores. ſed i multis differūt.
qꝛ heres cauſat ius a dfūcto. ſucceſſor i bñficio ius
cōſequit nō a defuncto. ſed a ſupiore a quo habuit
inſtitutionē. Itē heres tenet ſoluere oia debita de-
functi qualitercūqꝫ cōtracta. vt no. in. c. j. de teſta.
ſed ſucceſſor in bñficio nō tenet niſi illa q̄ ſunt con
tracta p neceſſitate eccl̄ie. Et no. ex hoc ⁊ ex tex. q i
debito ꝯtracto p platū obligat eccl̄ia etiā poſt mor-
tem cōtrahentis. dūmodo pbet q pro neceſſitate
eccleſie debitum fuit contractum. ⁊ pondera bene
tex. qꝛ nō exigit pbationē verſionis in vtilitatē ec-
cleſie. ſ ſolum requirit q p neceſſitate eccl̄ie debitū
fuit ꝯtrū. ſufficit g ſm Hoſti. pbare caſum ncītatꝭ
lꝫ aliud ſenſerit hic Inn. q̄ exigit vt pbetur verſio.
Sꝫ dictū Hoſti. plus mihi placet p ea q̄ dixi i. c. qḋ
quibuſdā. ē. ti. pri. ⁊ tene menti hunc tex. ſemp ſic
intellectū. ⁊ extende p ea q̄ dixi in. d. c. ex pſentium
ē. de pigno. nā ſi plat⁹ ꝯxit debita p ſua ſuſtētatōe
tenet ſucceſſor. qꝛ p neceſſitate eccl̄ie videt ꝯxiſſe
cū eccl̄ia. tenet illū alimētare. vt ibi dixi. ⁊ no. j. e. c.
ꝑxi. Et ita pluries in facto rñdi in iſtis. maxime in
rectorib⁹ eccl̄ie. q̄ in infirmitate ſua mlta debita cō-
trahunt. ex qua decedūt. nā ſucceſſor tenet ſoluere
¶ In glo. j. hoc iō dicit glo. qꝛ hodie fili⁹ pōt abſtine-
re ab hereditate paterna. nec in h tenet adire pto-
rem. ſ ſufficit q ſe nō imiſceat hereditati paterne.
vt. l. impuberibus. ⁊. l. ei qui. ff. de acquir. heredi.
Sꝫ ē qḋ quotidiana. nūqd in dubio pſumat filius
heres vt ſic intentio creditoris ſit fundata ꝯ filium
niſi pbet q abſtinuerit ab hereditate paterna. tex.
iſte facit q ſic. nā innuit filiū ſimplr teneri. ⁊c̄. Sꝫ ꝯ
rium cōiter tenet. vt no. p gl. ⁊ Bar. i. l. neceſſarijs

ff. de acq. here. ⁊ dicendū lati⁹ vt ibi no. ¶ In gl. ij.
ibi oia ſi ñ fecerit nuentariū. nūqd hoc pcedat i fo
ro aie vt heres nō cōficiens inuētar. ū teneat vltra
vires hereditarias. dic q nō vt in. c. quāqꝫ. de vſu.
li. vj. nam ius ciuile illud inducēs fundauit ſe ſup
pſumptione q heres bona hereditaria occultaue-
rit. q̄ pſumptio ceſſat in foro aie. cū de oib⁹ credat
cōfitenti. c. ſignificaſti. de homici. Itē dubitat de fi
lio herede. nūquid in foro iudiciali ſi nō fecit inuē-
tariū an teneat de legitima ſua ſatiſfacere credito-
ribus. vide glo. in auc. ſ cū teſtator. C. ad. l. fal. ⁊ i
auc. hoc ampli⁹. C. de fideicōmiſ. ⁊ in vtroqꝫ loco
glo. tenet q nō. Itē ē qḋ notabilis in eccl̄ia an tene
atur vltra vires hereditarias ſi nō cōfecit inuenta
rium. glo. in. c. j. de teſta. ſentit q ſic. Bal. ꝯ. in. l. fi.
C. de iure. deliber. ⁊ expſſius Bar. in. l. j. C. de ſa-
cro ſanc. eccl. nā fiſcus nō tenet. vt no. in. d. l. fi. er-
go nec eccl̄ia. hereditas eni delata eccl̄ie intelligit d
lata inquātū nō ē oneroſa. ne indirecte alienentur
bona eccl̄ie. fac qḋ le. ⁊ no. i auc. ſi c. C. d ſa. ſan. ec.

T Iquorundam. Si platus
obligat ec
cleſiam p alienis debitis ē ſuſpenſus ipſo
facto ab adminiſtratione ſpūaliū ⁊ tēporaliuꝫ ⁊ ec
cleſia nō tenet. Tria facit. primo phibet. ſecūdo de
cernit. tertio penā imponit. ſecūda ibi. decernētes
tertia ibi. ſi quis. ¶ Nota primo q eccleſia dicit cō
miſſa plato. ⁊ ex illo verbo generali cōmiſſa. ⁊c̄. ar-
guunt doc. diſpoſitionē hui⁹. c. locū hre ſiue eccl̄ia
ſit cōmiſſa alicui plato. ſiue ſit cōmēdata. ſiue ſit cō-
ceſſa alicui in adminiſtrationē. nā oibus iſtis mo-
dis eccleſia dicit ꝯmiſſa. idē dicūt in eo qui ſe intru
ſit in eccleſia. qꝛ nō debet eē melioris cōditionis q̄ꝫ
ille qui obtinuit eccleſiā legitimo modo. vt in. c. cuꝫ
qui. de preben. li. vi. ¶ Secūdo nota q pena hui⁹
c. hꝫ locū in eo qui grauat eccleſia p alienis debitis
Ex quo infert q ſiue prelatus fideiubeat p alio ſi-
ue recipiat mutuū. ſiue alienā obligationem in ſe.
ſemp incurrat penā huius. c. idē ſi recipit mutuuꝫ
p facto ſuo obligando eccl̄iam niſi receperit p ſua
ſuſtentatione ſm doc. nam tunc nō obligat p alie-
nis debitis. ſed pprijs ipſius eccleſie. ¶ Nota h vl-
timū. qꝛ ſepe eccleſiarū rectores in hanc penā inci-
dunt. ¶ Nota tertio ibi ſigilla. ar. q ſigillum pbat
pcurationem ſm Uin. nam hic videtur q cum ſi-
gillo poſſit eccleſia obligari. Sed Hoſti. tenet ꝯtra-
rium. ſed oportet q alit pbetur procuratio. ⁊ iſtud
verius niſi ſigillum deputatum ſit ad procuratio-
nem conſtituendam. facit qḋ le. ⁊ no. in. c. ſignifica
uit. de appella. Et loquitur iſte tex. forte de ſigillo i-
preſſo in charta non ſcripta cum datur facultas al-
teri ſcribendi quicquid vult. vel cum datur ſimplr
ſigillum. vt cum eo ſigilletur debitū ſoluendū no-
mine eccl̄ie. hoc tamē nō tranſit ſine vitio falſitatis
ſm Hoſti. ¶ Item nota caſum in quo actus ē nul-
lus ⁊ pena cōmittit. facit ad materiam quaꝫ tetigi
in. c. fi. de poſtu. pla. nunquid actus geſtus contra
legem penalem ſit nullus. ¶ Ultimo nota q qñqꝫ
in penaꝫ infligit ſuſpenſio ipſo facto ſine temporis
prefinitione. ſed tractat hic Inno. nnnqd inferior